

Sygn. akt IV U 896/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2014r. w S.

odwołania O. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 czerwca 2013 r. Nr (...)

w sprawie O. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 896/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił O. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 czerwca 2013r. wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła O. C. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że mimo rehabilitacji ma kłopoty z chodzeniem (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 13 czerwca 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona O. C. do (...). uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 8 czerwca 2010r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 maja 2013r. k.330 akt rentowych). W dniu 10 kwietnia 2013r. ubezpieczona wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.335 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy

skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 13 maja 2013r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 13 maja 2013r. k.337 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13 czerwca 2013r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.338 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 13 czerwca 2013r. k.343 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 19 czerwca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 19 czerwca 2013r. k.344 akt rentowych).

Ubezpieczona ma wykształcenie średnie ogólne. Przed ustalenie prawa do renty pracowała jako rejestratorka medyczna, referent ds zdrowia i opieki społecznej, dozorca posesji, pomocnik szewca w zakładzie szewskim konfekcyjnym (kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych oraz świadectwa pracy k.3-6 i 38 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonej k.23-23v akt sprawy).

Ubezpieczona cierpi na pourazową chorobę zwyrodnieniową stawu śródstopno-paliczkowego I z paluchem sztywnym stopy prawej (uraz komunikacyjny w kwietniu 1991r.), chorobę zwyrodnieniową stępu stopy prawej oraz okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej. Stwierdzone schorzenia stopy prawej upośledzają sprawność chodu (utykanie na prawą kończynę dolną) oraz funkcję podpórczą stopy prawej i ograniczają zdolność ubezpieczonej do ciężkiej pracy fizycznej, pracy w pozycji stojącej lub wymagającej chodzenia oraz dźwigania, ale nie powodują niezdolności do pracy siedzącej zgodnej z kwalifikacjami oraz pracy faktycznie wykonywanej przez badaną – rejestratorka, pomocnik szewca. Schorzenie kręgosłupa przebiega u ubezpieczonej z okresami zaostrzeń i remisji dolegliwości – aktualnie brak istotnego zaostrzenia dolegliwości bólowych kręgosłupa. Badanie przedmiotowe wykazuje prawidłową ruchomość kręgosłupa we wszystkich odcinkach, bez objawów korzeniowych i ubytkowych neurologicznych istotnych funkcjonalnie. Ubezpieczona wymaga leczenia farmakologicznego i rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości i wówczas może być okresowo niezdolna do pracy w ramach zasiłku chorobowego (opinia biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, psychiatrii i psychologii k.8-9 i 11, uzupełniająca opinia biegłych ortopedy i neurologa k.25 oraz opinia biegłego z zakresu medycyny pracy k.35 i 37 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej O. C. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonej istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, psychologii i psychiatrii oraz medycyny pracy dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegli z zakresu ortopedii i neurologii oraz specjalista medycyny pracy rozpoznali u ubezpieczonej schorzenia z zakresu narządu ruchu, a w szczególności prawej kończyny dolnej

wskazując, że w wyniku urazu doznanego w wypadku komunikacyjnym oraz następczej choroby zwyrodnieniowej stawu śródstopno-paliczkowego oraz stępu stopy prawej u ubezpieczonej występuje zaburzenie sprawności chodu objawiające się utykaniem na prawą kończynę dolną, ale okoliczność ta nie powoduje u ubezpieczonej niezdolności do pracy zgodnej z posiadanym wykształceniem oraz pracy w rodzaju tej, która wykonywała w przeszłości np. rejestratorka medyczna, pomocnik szewca. Z kolei biegli z zakresu psychiatrii i psychologii nie rozpoznali u ubezpieczonej żadnego schorzenia wpływającego na jej zdolność do pracy (poza stwierdzeniem tzw. postawy roszczeniowej), odnotowując że w przeszłości odbyła ona kilka wizyt u psychiatry w związku ze śmiercią córki. Analizując opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy - specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinie są spójne i należyście uzasadnione. Wskazać należy, że ubezpieczona zakwestionowała ustalenia biegłych, ale podniesione przez nią okoliczności ,tj. przewidywane trudności ze znalezieniem odpowiedniej pracy w miejscu zamieszkania dodatkowo po 20 latach przerwy, czy też obawy przed dojazdami do pracy w W. nie podważają ustaleń biegłych. Biegli wydali swoje orzeczenia mając na uwadze uregulowania ustawy ,tj. oceniając stan zdrowia ubezpieczonej i jej zdolność do pracy w kontekście posiadanych przez nią kwalifikacji ,tj. wykształcenia średniego ogólnego oraz wcześniej wykonywanej pracy – głównie pracy umysłowej (vide: świadectwa pracy k.4-6 i 38 akt rentowych), przy której w ograniczonym stopniu zachodzi potrzeba stania, chodzenia, czy dźwigania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.